

1. maj. 1971

FAKTA

Dato:

1. maj. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 53-61

Paris

1-5-77.

Raoul Hausmann døde
i vinter i en høj alder, 75.
Så ham i T.V. og Studio Inter-
-national mindes ham med
artikler. Så andre personer
der ikke af den officielle
kunst kritik - og kunst opfattelse
anses for "store" kunstere er
mange mere det kom mer
til styrket mere vordt fulde
for os i dag end den over-
-vordte avant-gardes til
uholdelighed repræde navne.
Foruden Hausmann kom
mændene Hugo Ball -
Hannah Höch (som havde
noget af de allerbedste perfor-
-mancer bl.a. "Schmitt mit dem
Küchenmesser") Richard Hu-
-senbeck.
Det var ~~to~~ folk som svarede
i deres livs opfattelse - hold-
-ning og brug de prøvede
som de prøvede forsøgte at
radikalt brød med den
formalistiske æstetik og med
kunst systemer - som ikke
interesserede sig for at lave

"Store" - "i det delige" - "lige" -
"Værker" man for hvem aktiv-
-nen - konkurrencen og handling-
-gen - forenet i en livs hold-
-ning var liglige og selv
den kunstneriske produktion.
Ud over den da den sidste m-
-brikt man, med et vist be-
-svor, det den placere i kun-
-ne man ikke på den til
at passe ind i billedet af
den konventionelle konventionel-
-le ~~et~~ modernisme og avant-
-garde. Dens produktion svarede
ikke til de modernistiske
esthetiske formålinger, de
sind drog sig an hver, som von-
-lig bevægt og marcherende - hvad
var de - malere - digtere - dansere
- billedhuggere - fotografere - kunst-
-kunstnere - o. s. v. ? De var
ingen af dem og alt på
samme tid - de var anvende-
-lige til oplysningen af
modernismens estetik - ingen
kunstner eller billedanalyser
var anvendelig på dem.
De var lige glade med be-
-grebet kunst og kunstner-

de lille først og sidst vore le-
vende mennesker.

Disse mennesker, og flere end
de her nævnte, står for mig
som de virkelige pionerer.

De "forsvundet" alle efter da-
de perioden (vortsel fra den
der hed sig "indfange af den
konventionelle modernisme")
ud i uberømt heden - an-
som heden, men (og det er
Roual Høns mann, et eksempel
pou) de op hørte ikke med
at vore levende bevægede
mennesker - de var stadig
pionerer først og fremmest i
den betydning at de holdt
sig uden for hele den moderne
kunst's konventionelle.

Det er den i idag den
"lore" af - og ikke alle af
den officielle modernisme
kanoniserede "pionerer".

Daniel Buren vil undersøge
kunsten gennem sine første
striber pou hvid brand - men,
hveden kan disse første striber er
mulet pou længe ligte pou
papir eller tøj og hvor de

end er en bryd i et museum
ou et galerie, ou et plunk-
-vorn, en plunksejle, som
transparent midt i gulden-
und gear i hke under nogen
omstændig heder association
til et billede, Subjektiv
et stribe maleri af f. eks. Stille,
Noland, Gene Davis. Buren
Kerner lige langt i hvad han
siger at undslippe kunsten,
alene i kraft af at han an-
-vender en ~~svag~~ den moderne
malerkunst's konventionelle stude-
-tur.

Buren angiver, og pou de
fleste punkter meget vel begun-
-det, Marcel Duchamp, i det
han hævder at den nes pissoire-
-kammer bliver et kunstobjekt
alene i kraft af at den plac-
-res i et kunstnærsk midt i et
galeri, museum o. l. Paa sin
plads i pissoiret som man
med de andre pissoirekammer
er der ikke noget bemærkes-
-værdigt eller kunstnerisk værd
den. Dette er rigtigt - men,
Burens egne producerede forslag

Strikede billeder tyder ikke det
problem som hun stiller som
kvalitet og teoretisk; kunstens
afkængighed af kunstinstitutioner
(kunsthver - galleri -
museer) - Burens skriver
ligner kunst - hvorimod
Duchamp's passoire kun-
st, ikke ligner kunst,
men alene for den status
i kraft af en postulat.
Jeg tror problemet ligger på
passoiret! Alle kunstmere
har en passoire kunst og
ikke kunst - man kvæder
sin kunst men forsøge
den postulat, eller det forsøg
at helle passoiret var et
kunstnerisk om rede inklusive
alle kunstmere? Men stop
uden om hele kunsthver alle
museer og galleri. Men - det
ville rede at man kunne be-
grunde sin postulat underbyg-
ge sit forsøg - hvor sagt
gjøre det indlysende at
passoiret var kunst.
M. Duchamp betragte dette
problem ved at fjerne passoire-

- Kan man prøve sig med jorden
placere den i et kunstmiljø
og så dette nye (gamle!) miljø
bliver kun man beholdt som
kunst til trods for at den sta-
-dig var den samme som
hvor den ligesom var på soiret.
Man - det er netop det man
ikke skal gøre i dag, man
skal lade kunsten blive
hvor den hører til og der
gøre den til kunst.

Problemet lyses ikke ved at
man fordi man er kunstner,
og derfor lærer sig til at
danse eller mindre traditionelt
eller modernistisk konventionelt
kunstbegreb ud over på soiret
-ret til kunst for da gør
man jo i virkeligheden inge-
-ting det samme som Den-
-Champ, man indfører på
på soiret forhållingen om
kunst dens museer og gallerier
for at kunne prøve på soiret
dets funktion som et sted
hvor man kommer op med
vandet - og dermed gøre det
til kunst - Kunsten vil kræve

det offer at man holder for
sit vord og det er himmel-
-lyst.

At pisse er ikke kunst, det
er (for de sunde og raske)
en daglig flæk og en
foreteelse - en nødvendighed
- simpelt hen. Det er der
for tror i skal han. Man
skal være glad som længe
man kan pisse uden be-
-svær.

Buren skriver: Rapture will
be achieved and thus the
word art will have lost the
meanings - ~~meanings~~ nervous
and divergent - which which at
present encumber it.

Man Buren operer dog, hods
alt, stadig med begrebet kunst
i et stadig had-helligt for-
-hold. Og det er for netop
dette man skal komme helt
ud over over hovedet at bruge
ordet - begrebet - forshillingen
kunst. Hvad man skal
gøre i stedet for at gøre
mennesket bevidst hvad
det er de foretager sig, ikke
at de skal spille mange reflek-

- Lioner paa paa alle deres dag-
-lige hundtinger, men at de
er med i og lioner om hved om
hved de foretager sig - at
de f. eks. nyder at fiske
og som de gamle Zou mestre
og sig i spise, naar de spiser,
sover naar de sover, arbejder
naar de arbejder o. s. v.
Dernest - at man nesten ikke
(alene) vil have sine egne maal
af nødvendighed - hved de
op naar ved at gøre dette
og hint, men at de dog
af det held nødvendige, ikke
alene naar de deltagere i en
eller anden form for spil eller
sport - man hver dag - hver
time paa dagen - hvor og naar -
- som helst der gives dem den
mindste anledning. De skal
dogte leges nødvendighed
sammen om last.
Det ~~den~~ som konsumsion-
- junder hvad der underholdning
er ikke nødvendighedens leg,
man en flugt ind i en omkø-
- som heden bort fra mennesket
selv, den ne ~~størstedes~~ flugt
ind i sig selv (og dermed mod-

- begjærlighed for ubetændt inddok-
-trimering) kun alene begjærlig-
hed og glæden ved degtælsen
af de uundværdige ypperlige
af dem me op for - ved at
man måske er i hvad de
ger.

Et sødant forstøj har en
ubehagelig tendens med fulde-
-opdragelse - at ville fortælle
menne sker hvad som er godt
& hvad som er skidt for dem
& at stille et idealistisk
krav.

Det er ikke vore formålet.
Kunsten og kunstens (for nu
at bruge) disse velkendte de-
-tegnelser) funktion er ikke
hvordan vore opdragelse eller
missionære, men alene den
som fremstiller et (særlig
held i forpligtende) tilbud
of gjer et forstøj, en
person der har gjort det
til sin "bestilling" at be-
-skæftige sig med hvordan
man lever.